

מסורת הש"ס

(א) (ב"ב כג: א) ונתי' פתש"י לקמן לו. ד"ה ודקאר"י, (ג) [ב"ב כג:] לקמן כה, (ד) לעיל יג, (ה) שם, (ו) [שם:] אע"ג דלפוטב כי מ"מ צעי נמי לטויי מתני' אליביה. ת"י, (ז) לעיל יג, (ח) [ודף יא: א] (ט) [ב"ב כג:] (י) [דף יא:], (יא) [דף יג:], (יב) [דף יג:] (יג) [לעיל יג:], (יד) [לעיל יג:], (טו) [ב"מ יא: א] (טז) [ב"ק מו: כ"ב כג, א] (יז) אפשר דלפילו לטוואל הוה לן למיל בתר רובא ולא אחר חוקת מתן כיון דחוקת הגוף מסייע לרוב ופריך שפיר אפילו חלנייה דשמואל קאי אמאי דלמרינן לעיל כיון דרוב נשים בתולות נישאות הוי גזירה כי שמה וצברי ושמה פסק שמואל כ"ג הכא דמתייב חוקת הגוף לאח לשנא דשיק להכי פריך וניחיל בתר רובא דס"ד דהוי רוב גמור. ת"י,

גליון הש"ס

גמ' ודקאר"י לה מאי קארי לה. לקמן לו ע"פ ויומא ל ע"כ] יבמות יא ע"פ יד ע"פ [נבב ע"פ גיטין סא ע"כ כ"ק מו ע"כ] כ"ב ב ע"כ [ז] ע"כ] קמח ע"פ [נסכרות ד ע"כ] מה סד ע"פ:

מוסף רש"י

הא ליכא עדים בעל מוהימן. וכתובתה מנה דהמילא ממכרו עליו הדיא (דש"ס ב"ב צבא.) ודקאר"י לה מאי קארי לה. מי שחשיב פשוט וזו צבית המדקש מה עלתה על רכוש (לקמן לו.) דרוב נשים בתולות נישאות. רוב נשים שנעולש שנישאות לבגל. בתולות הן (דש"ס ב"ב צבא.) מאיש פלוני וכוון הוה. כלומר מיוחס הוה (קדושין עז.) ראוה מדברת עם אחר. בפנייה ומשום תשאל דפסולין לנחין ולחמור וכיון שנצטלה לפסול פסלה מן הסהנה (ע"פ יג.) ר"ג ור"א אומרים נאמנות. וכשרה לכהונה ולא מספקין לה בנצטלה לפסול לה (שם.) מאי מדברת נסתרה. ואע"פ שאלה שצטלה נפטלה לכהונה לר' יהושע דלוקמן, דמעלה עשו ציוסחין (שם.) היא אומרת מוכת עץ אני. הטעם את האשה בחזקת בתולה ולא מנא לה בתולים. היא אומרת מוכת עץ אני כי (ע"פ יא:) שנתקע לה עץ בלוחו מקום (שם יא.) ומיעוט אלמנות. וזו איכא למימר דמן המיעוט היא הוילי ואין לה קול כדמפרש ואילי (דש"ס ב"ב צבא.)

האשה שנתארמלה

שפה שאסר. זה אינו יודע שהיתה של אציו אלא על פיו של זה ומה שאסר הרי התיר: **גמ'** **טעמא דאיכא עדים**. דיתמה צהינומא: **הבעל מהימן**. ולא אמרינן הוילי ומסקפא לן על יוס נישואיה אס בתולה היתה אס בעולה העמד אותה על חזקתה של קודם לכן ומתחלה בתולה היתה: **היא נאמנת**.

דליל בתר חזקה דגופא: **צברי ושמא**. צבי משארסתני נאנסתי היא טוענת כרי לי הוה והוה אינו טוען אלא שמא עד שלא ארסתין דהא אינו יודע מתי נאנסה: **ודקארי לה**. למימר סתמא דלא כרבנן גמליאל: **מאי קארי לה**. ומאי עלה דעתו לאפוקי מדר"ג הא לא דמיא לה: **כיון דרוב נשים בסולוס נישאות**. קרובה טענתה להיות אמת יותר משלו וכצרי ושמא דמיא: **והכי נמי מסתברא**. דר"ג מודה צה דבעל מהימן: **אי אמרס בשלמא איירי ר"ג במודה**. דהן רשא הודאה הוה דקא מודה ר"ג לרבי יהושע ואמר אע"ג דפליגנא עלך צברי ושמא מודינא לך צברי וצרי היינו דשיק למיתיב בתריה ור' יהושע מודה לר"ג צהאומר לחצרו שדה זו כי דלע"ג דפליגנא צפ"ק [וכי:] במשארסתני נאנסתי דלע"ג דליכא למימר מגו לא מהיימנא מודינא צהאי מגו דאי צבי שתיק ולא א"ל של אצין היתה כי אמר ליה נמי לקחתיה הימנו מהימן דללקמן: **אלא אי אמרס לא איירי**. רשא במודה ר"ג מאי מודה רבי יהושע מאי שייך למיתיביי הכא ואיכא קאי: **אמנו קאי**. אפלוגמא

דליכא למימר צה מגו צפ' קמא קאי וקאמר דלע"ג דפליגנא צמנו דהתם צמנו דהכא מודינא דללקמן: **סהייא**. איכא מגו: **הרי כריסה צין שנייה**. ואינה יכולה לומר לא נצטלתי: **וקאמרס נצטלתי**. ולכשר נצטלתי מהיימנא: **בשלמא לר' אלעזר דאמר**. צפרק קמאי טעמיייהו צמנה ולא כלום מוכת עץ שלא הכיר צה אינה יכולה לתוצעו אלא מנה והוה אומר דרוסת איש את ואין לך כלום איכא מגו דאי צביא אמרה מוכת עץ אני תחתין: **משארססני**. אירע לי וגסתתפה צדהו ואית לי מאתים: **וקאמרס**. מוכת עץ אני מעיקרא ולא תצעה אלא מנה מהיימנא: **אלא לר' יוחנן**. דלמריט טעמיייהו צמאתי ומנה שהיא תוצעתו מאתים ליכא מידי צין תחתיו למעיקרא מאי מגו איכא: **הכא**. גבי שדה אין שור שחוט לפניך שיעלה על לב צעליו לתצוע מי שחטו כלומר אס שתק זה לא היו לו עוררים הלכך אי לאו דצברי פשוט הוה שלקחה הימנו לא היה אומר לו של אצין היתה הלכך אמרי' מגו אצל גבי לא מנא לה בתולים הס הסיתיהו לצא לצ"ד ואע"פ שיש לה להשיב טענה טובה מזו לא אמרינן מגו דלמלא לא אסקה אדעתה אי"נ איצרומי קא מערמא: **וכיון שרוב נשים**. קושיא היא: **יש לה קול**. והרבה יודעים שיאלה צהינומא:

וזו

פרק שני כתובות

מז.

דאי רבן גמליאל הא אמר איחי מהיימנא. נראה דלמ"ד ה הטוען אחר מעשה צ"ד לא אמר כלום פריך דלמ"ד דמאי טעין פרעמי הכא נאמן הצעל אפילו לר"ג לומר אלמנה נשאחך צמנו דאי צבי אמר פרעמי: **הכי נמי מסתברא**. פ"י צקוטרס הכי נמי מסתברא דמתני' אחיא כרבנן גמליאל כדמשנינן דצברי וצרי מודה מדקתני ומודה ר' יהושע כו' וקשה לפ"י דכי לא איירי נמי ר"ג צמודה אחי שפיר ומודה רבי יהושע כלומר אע"ג דצרישא פליגנא עלך צסיפא מודינא לך אע"ג דרישא וסיפא אינן מענין אחד כי היכי דאחיא ליה שפיר ומודה רבי יהושע אי איירי ר"ג צמודה אע"ג דמודה דר' גמליאל אינו מענין ומודה דרבי יהושע יש דלא הוי מענין אחד כלומר דאגב דתנא מילתא דמודה ר"ג תני נמי מילתא דמודה צה רבי יהושע אצל אי לא איירי רבן גמליאל צמודה לא שייך למיתיבי ומודה רבי יהושע לאשמועינן אע"ג דפליג דרישא מודה צסיפא כיון דרישא וסיפא אינס מענין אחד אצל קשה דלא הוה ליה למימר אמנו קאי דעד השתא נמי לפ"ה אמנו הוי קאי ונראה לר"י דה"פ הכי נמי מסתברא דצברי ושמא דמי ולא צא לומר דפליג רבן גמליאל צרישא אלא אע"ג דצברי ושמא דמי מודה ר"ג משום דלאו שמא ממנש הוה מדקאמר ומודה רבי יהושע אי אמרת בשלמא איירי ר"ג צמודה כלומר אע"ג דצברי ושמא דמי מודה ר"ג דבעל נאמן היינו דקתני ומודה רבי יהושע דצהאי צרי נאמן דס"ד דטעמא דרבי יהושע משום צרי ושמא דזה אינו תוצעו כדפ"י צקוטס' והשתא הוה מודה דר"ג ומודה דר"י מענין אחד אלא אי אמרת דרישא צברי וצרי גמור הוה ולא איירי רבן גמליאל צמודה דפשיטא דכיון דצרי וצרי הוה דלא פליג ר"ג מאי ומודה וקאמר מי סצרת דלרישא קאי וטעמא דר"י משום צרי ושמא אמנו קאי דטעמא דר' יהושע משום מגו ונאמן אפי' הלה תוצעו ואפירקין קמא קאי:

התם שור שחוט צצניך. פירש צקוטרס שהוא טוען עד

שלא אירסתין נאנסת והכא אין שור שחוט לפניך דאין הלה תוצעו ור"י מפרש דהכא נמי איירי צהלה תוצעו כדפ"י וה"פ התם שור שחוט לפניך דהרי אין לה בתולים ואינה יכולה לומר צמולה אני כמו צשור שחוט שאין יכול לומר חי הוה ולהכי צין אומרת משארסתני נאנסתני צין אומרת מוכת עץ אני תחתין לא מהיימנא הכא אין שור שחוט לפניך ונאמן צמנו דאי צבי אמר לא היתה של אצין מעולם:

כיון דרוב נשים בתולות נישאות כי איכא עדים מאי הוי. לרנ פריך דאית ליה ס'הולכין צממון אחר הרובע:

וזו

עין משפט ור מוצה

ב א מיי פט"ז מלכות אשות הלכה כה סמג עשין מח טו"ש"ע אה"ע סימן לו טעף טו:

תוספות ר"ד

מיתמי גובה בלא כתובה ודייקין טעמא דאיכא עדים פ"י שיצאת בהינומא וראשה פרוה הא ליכא עדים בעל מהימן פ"י ולא אמרינן הוילי ומסקפא לן על יוס נישואיה אם היתה בעולה או בתולה העמד אותה על חזקתה של קודם לכן ובתולה היתה לימא תנן סתמא דלא כר"ג דאי ר"ג האמר איחי מהיימנא פ"י דאוייל בתר חזקה דגופה וה"נ נימא העמד אשה על חזקתה ובתולה היתה ומהדר אפילו תימא ר"ג ע"כ לא קאמר ר"ג אלא ברי ושמא אבל ברי וצרי לא אמר עיין בפ"ק. ודקארי לה מאי קארי לה. כיון דרוב נשים בתולות נישאות כצרי ושמא דמי. וכיון דרוב נשים בתולות נישאות כי לא אתי עדי הינומא מאי הוה ניזיל בתר רובא. פ"י ואע"ג דיש פלוגתא בהא מילתא רב ושמואל בפרק המוכר פירות דרב אמר הולכין בממון אחר הרוב ושמואל אמר אין הולכין בממון אחר הרוב וקי"ל הלכה כשמואל הכא משום דאיכא תרתי רובא וחזקה הפכר אשה על חזקתה ובתולה היתה אפי' שמואל מודה. אמר רבינא משום דא"ל דרוב נשים בתולות נישאות ומיעוט אלמנות ורוב הנשאת בתולה יש לה קול וזו הוילי ואין לה קול איתרע לה רובא: